

Bohoslužba 27. 3. 2022

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.

Introit: Radujte se s dcerou jeruzalémskou a jásejte nad ní všichni, kdo ji milujete! Veselte se s ní, veselte, všichni, kdo jste nad ní truchlivali. (Izajáš 66,10)

Pozdrav

Píseň: 637

Modlitba: Dobrý Bože, život nás dovede zaskočit. Naši pozornost rozptyluje narušený svět, který bývá plný pokušení a hrůz, a my upadáme: někdy, často, den co den, leckdy hodinu co hodinu. Lačníme po urovnání problémů, po rychlé nápravě, po úniku. Smiluj se nad námi, Bože, ty, který jsi nezměrně laskavý a soucitný. Předkládáme ti všechno, čím jsme: svá pochybení, svoje nedostatky, svou lítost, svoje silné i slabé stránky, svá zklamání a vítězství, chvíle, kdy tě následujeme, chvíle, kdy bloumáme. Prosíme, porad' si s našimi špatnostmi, viny zahlad' a minulost uzdrav. U tebe je odpuštění, naděje a nový začátek. Kvůli tobě, kvůli tvé lásce a kvůli všemu, co jsi učinil, tobě vzdáváme díky – ve jménu tvého Syna, jemuž je vlastní odvaha i soucit. Amen.

1. čtení: Jozue 5,9–12

Píseň: 47

2. čtení: Lukáš 15,1–3.11b–32

Kázání

Slyšeli jsme jedno z nejznámějších podobenství Nového zákona. Známe ho jako *Podobenství o marnotratném synu*. Jenže – je ten název přiléhavý? Jde tady především o postavu mladšího ze dvou synů? Tuto otázku nyní nezodpovím a zanechám vás s ní až do závěru kázání.

Před týdnem jsme narazili na nepatřičnou zvědavost některých lidí na hříchy druhých a s nimi spojené Boží tresty. Lidé strkali nos do toho, po čem jim nic není. Dnes pro změnu někteří strkají nos do záležitostí Ježíšových. Vědí přesně s kým se má stýkat a s kým nikoli, kdo je padouch a kdo hrdina. Mají jasný názor na to, co má Ježíš dělat a co dělat rozhodně nemá. Tedy konkrétně: nemá se zahazovat s celníky a jinými podivnými lidmi, natož s nimi stolovat – něco takového přece slušný a zbožný člověk nedělá!

Místo argumentační smršťe odpoví Ježíš několika podobenstvími o ztracení a nalézání. Příběhy mají totiž podivuhodnou vypovídací moc. V tomto vrcholném podobenství Lukášova evangelia se odvíjí příběh mladého člověka a jeho rodiny. Takových mladých už po světě chodilo hodně. Mladí lidé toužící po nezávislosti, svobodě, možnostech, kterých se jim doma nedostává. Onen mladík se tedy rozhodne vyrazit do světa. Otec ho vybaví dědictvím, o něž si řekl, a teď záleží na něm, co se získanými prostředky podnikne. Jenže ekonomická zodpovědnost nebyla zrovna jeho silnou stránkou. Rozházal všechno, co měl. Vyrazit si z kopytka bývá příjemné, jenže každá zábava jednou skončí a tenhle mladík skončil u prasat. Kdesi v pohanské zemi pase nečisté vepře a navíc mu pořádně kručí v břiše. Co horšího se

mohlo stát? Dostal se pod úroveň zvířat. Je na tom hůř než ti vepřici. Nezodpovědný fracek, můžeme si říct. Jenže i takoví se mohou změnit a tenhle jde do sebe, či spíše přichází k sobě. Vystřízliví z opojení majetkem a požitky, které jsou díky němu dostupné. Poznává dno. Ale nezůstane uvězněn v bahně tohoto dna a odrazí se k novému životu. Rozpomene se na otcovský dům a jeho harmonické prostředí. Zjišťuje, že sám si neporadí. Rozhoduje se, že mu stojí za to vrátit se a být na dně společenského žebříčku tam u otce než tady u prasat. Přestože to bude znamenat kapitulaci. Teď se nacházíme v závažném momentu – syn se doslova obrací, vrací se zpátky k otci, uvědomuje si a přiznává svoji vinu a nehodnost. Už se vzdal všech nároků. Jsme schopni o sobě takto silně mluvit – a nejen mluvit, ale skutečně sdílet takové přesvědčení před Bohem?

A jak na návrat nezdárného syna reaguje otec? S radostí se vrhá svému synkovi kolem krku a nadšeně jej vítá zase doma. Neudělá ze syna služebníka, ale vrátí mu jeho důstojnost. Z pasáka prasat se opět stává syn. A ještě se rozhodne toto shledání pořádně oslavit. Ač se mu potomek odcizil a ztratil, on s ním, jak je patrné, nikdy neskoncoval. Nikdy jej nepustil ze svého srdce. Nedělá žádné drahoty, nenechává se prosit, nic mu nevyčítá, dokonce nedovolí synkovi ani dopovědět připravenou kající řeč... Jsme i my schopni nekomentovat mnohem menší přestupky našeho okolí, být velkorysí, neulevit si alespoň nějakou jedovatou poznámkou?

Byl by to pěkný a šťastný konec – kdyby to byl konec. Jenže není. Na scéně se objevuje starší bratr. A ten není z návratu svého sourozence, resp. z velkolepého přijetí, které mu otec připravil, vůbec nadšen. Připadá si nedoceněn, snad i podveden. Nestačí mu otcova blízkost a jejich společný majetek. Mezi ním a otcem existuje bariéra. Jeho vztah k otci je zatížen nespokojeností. V něčem se tak podobá svému mladšímu sourozenci. Jenže ten měl alespoň odvalu odejít z domu a postavit se na vlastní nohy. Sice dopadl bídně, ale zkusil to. Starší bratr však vnitřně stravován nespokojeností přece zůstává doma. Neřekne, co mu vadí. Ale všimněme si opět otcovy reakce: ani tomuto synovi nic nevyčítá, neodsuzuje jeho postoj, nepráskne rozčileně dveřmi. Dokonce ani netvrdí, že nemá pravdu. Jde za ním a snaží se ho přesvědčit ke změně postoje. Usiluje o obnovení narušené rodinné harmonie a sdílení společné radosti. Zda syn tuto nabídku přijme, záleží jen na něm samotném.

Jistě není překvapivé, že onen otec představuje Boha. A ti dva bratři? To jsou oni celníci a hříšníci, s nimiž se Ježíš setkával a proti nim stojící takovými lidmi pohrdající zbožní farizeové a učitelé zákona. V Lukášově době mohlo podobenství odrážet také problematické vztahy mezi křesťany ze židů a křesťany, kteří byli původně pohany. Ale dosadit si tady můžeme vlastně všechny, kdo si připadají lepší než jsou druzí, kdo druhými pohrdají a nepřejí jim společenství s Bohem. Nicméně – všimněte si, že podobenství nezpochybňuje spravedlnost zákoníků a farizeů, jejich zbožný život. Jenže zda ho žijí radostně a zda je jejich vztah s Otcem skutečně ideální, to je už jiná věc...

Jedná se o krásné podobenství, vypovídající o dobrém a milujícím Bohu, který s láskou hledá každého člověka. Ukazuje se v něm, jak to s lidmi bývá, ale také se ozřejmuje, že ani hřích, odvrát od Boha, nemusí být konečným stadiem, a že k Bohu se lze vždy vrátit. Rozhodující je okamžik pokání, obrácení k Bohu. Hřích dokonce může na cestě k plnému společenství s nebeským Otcem hrát zásadní roli. Pozitivní roli. Bůh touží po spravedlivých i nespravedlivých. Chce všechny spojit ve své radosti. Ježíš tak představuje Boha způsobem, který byl jistě pro mnohé překvapivý a nečekaný.

Nejlepší nadpis tohoto podobenství tak může znít *O milosrdném či marnotratném otci*. Ano, nejen mladší syn je marnotratník, také otec rozhazuje plnými rukama. Rozhazuje lásku a milosrdenství. Má jich dost pro všechny. I pro nás. Ale také pro ty, s nimiž třeba nemáme nejlepší vztahy, pro ty, kdo nám pijí krev. Nezapomínejme na to. A snažme se chovat jako dobře vychované děti dobrého otce.

Píseň: 673

Přímluvy:

Svatý a milující Bože, ty, jenž jsi marnotratný ve své lásce. Děkujeme ti za dar života a za požehnání pro své rodiny a přátele. Díky za přehojnou lásku.

Proveď nás zkouškami trápení a smutku. Ved' nás skrze výzvy a zápasy, skrze chvíle únavy a zoufalství, přes temná místa a doveď nás zpátky k sobě, k přehojné lásce.

Buď s těmi, kdo pláčou, kdo nemohou spát, kdo žijí bez pokoje, kdo vyhlížejí úlevu. Potěš je přehojnou láskou.

Naplň nás nadějí, založenou na tvém slitování. Naplň nás trpělivostí a vytrvalostí. Drž nás svým svatým Duchem ve své marnotratné milosti.

Přetvoř nás i všechny naše nepovedené cesty. Proměň nás, ať jsme lidmi se vším všudy, tak ať se zde stáváme rukama a srdcem Ježíše Krista. Amen.

Tichá modlitba

Modlitba Páně

Píseň: 757

Ohlášky

- Na Květnou neděli 10. dubna nás navštíví celocírkevní kantor Ladislav Moravetz. Bude doprovázet při bohoslužbách a poté se sejdeme k besedě o novém zpěvníku, příp. i s ukázkou toho, jaké nové možnosti zpěvník nabízí.
- O den dříve, v sobotu 9. 4. od 13 hod., se uskuteční ekumenická křížová cesta v areálu Křížové cesty 21. století.
- Nízkoprahový klub Střelka hledá posily na doučování dětí a to v úterý, čtvrtek nebo v pátek od 14:30 do 15:30. Zájemci mohou kontaktovat přímo Střelku nebo br. faráře.
- V kanceláři můžete odevzdávat dary na postní sbírku Diakonie. Letos je věnována na pomoc lidem z Ukrajiny.
- Prostřednictvím webu <https://e-cirkev.cz/vzkaz-krajanum-na-ukrajine/> můžete poslat vzkaz do krajanských sborů na Ukrajině.
- Program během týdne:
V úterý v 15:30 se děti sejdou na náboženství. Ve středu od 17:15 se koná biblická hodina ve středisku Diakonie. Připojit se můžete také on-line. Ve středu večer, v 19 hod., se také můžete v Trutnově zúčastnit přednášky prof. Pavla Hoška s názvem Sloužím tajnému ohni. V pátek od 14:10 je na programu konfirmační příprava. V neděli 3. dubna odpoledne od 15. hod. je v Husově sboru CČsH v Novém Městě nad Metují možné zúčastnit se setkání k 100. výročí narození teologa J. M. Lochmana.
- O následujícím víkendu, od 1. do 3. dubna se v Šonově uskuteční konfivíkend
- Okna na faře jsou vyměněna, děkujeme všem, kdo se na tomto díle podíleli. Ještě je třeba provést dokončovací práce.
- K narozeninám přejeme vše dobré a Boží požehnání Anně Albrechtové.

Poslání: Cožpak může zapomenout žena na své pacholátko, neslitovat se nad synem vlastního života? I kdyby některé zapomněly, já na tebe nezapomenu. Hle, vyryl jsem si tě do dlaní, tvé hradby mám před sebou stále. (Izajáš 49,15–16)

Požehnání: A Bůh pokoje, který pro krev stvrzující věčnou smlouvu vyvedl z mrtvých velikého pastýře ovcí, našeho Pána Ježíše, necht' vás posílí ve všem dobrém, abyste plnili jeho vůli; on v nás působí to, co se mu líbí, skrze Ježíše Krista. Jemu buď sláva na věky věků! Amen.

Píseň: 744